

РЕШЕНИЕ

№ 4033

гр. София, 17.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **10690** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Ц. М. М. – Г. от [населено място] срещу заповед № КД-14-22-683/20.07.2012г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С..

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в нарушение на процедурата по чл. 51 от ЗКИР и чл. 57, т. 8 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/. Възразява се, че оспорената заповед е немотивирана и в нея липсват каквито и да било констатации относно фактическите и правни основания за заличаване на данни в кадастралния регистър относно собствеността на имот с идентификатор 44063.6221.4790. Твърди се също така, че нотариалният акт, с който жалбоподателката се легитимира като собственик на процесния имот не е отменен, видно от решение № 249/07 от 08.05.2007 г. на Върховен касационен съд /ВКС/, постановено по гр. дело № 3/2006 г. Възразява се също така, че процесният имот никога не е бил възстановяван на друго лице, както и същият не попада в приложното поле на § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – НАЧАЛНИК НА СЛУЖБА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И

КАДАСТЪР – С. /СГКК-С./ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Заинтересованите страни – М. Г. Н. и Л. М. М. – редовно призовани, не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Н. А. Н. – редовно призована, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане и на направените по делото разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 94-38257/13.07.2012 г. Н. А. Н. е поискал промяна в кадастралния регистър на недвижимите имоти за имот с идентификатор 44063.6221.4790 чрез изменение на кадастралните данни относно собствеността на имота. Към заявлението са приложени: скица-копие от неодобрен кадастрален план за имот с пл. № 104 от 06.05.1997 г.; нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 25, том XXXIII, дело № 6235/1997 г. за имот с пл. № 104 с площ от 1550 кв. м.; решение от 01.03.2004 г. на Софийски районен съд /СРС/, II ГО, 50-ти състав, постановено по гр. дело № 2566/1997 г.; решение от 17.06.2005 г. на Софийски градски съд /СГС/, ГК, II „Г” ВО, постановено по гр. дело № 2659/2002 г.; решение № 249/07 от 08.05.2007 г. на ВКС, постановено по гр. дело № 3/2006 г. Видно от съдебно решение от 01.03.2004 г., постановено по гр. дело № 2566/1997 г., СРС е отхвърлил предявен иск по чл. 108 от Закона за собствеността /ЗС/ от Ц. М. М. и Л. М. М. срещу Н. А. Н. и М. Г. Н. за предаване на собствеността и владението на недвижим имот – бивша нива от 1300 кв. м., съставляваща имот пл. № 295, нанесен в к. л. № Г-10-8-Б от неодобрен кадастрален план на [населено място], м. „С. Д.”, както и е отменен на основание чл. 431, ал. 2 от ГПК нотариален акт за собственост на недвижим имот № 80, том I, дело № 96/1996 г. Цитираното решение е потвърдено в частта, с която е отхвърлен иска по чл. 108 от ЗС за процесния недвижим имот с решение № 249/07 от 08.05.2007 г. на ВКС, постановено по гр. дело № 3/2006 г., като със същото решение ВКС е отменил решението на СРС, потвърдено от СГС, само в частта, с която се отменя нотариален акт за собственост на недвижим имот № 80, том I, дело № 96/1996 г., като е приел, че хипотезата на чл. 431, ал. 2 от ГПК е приложима само когато чрез иска се оспорват правата на ответника, който се ползва от нотариалния акт и искът бъде успешно проведен.

Във връзка с така подаденото заявление със заповед № КД-14-22-683/20.07.2012 г. на началника на СГКК – С. е одобрено изменение на кадастралния регистър на недвижимите имоти, одобрен със заповед № РД-18-46/18.08.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, като са заличени данни за Л. М. М. и Ц. М. М., регистрирани като собственици на поземлен имот с идентификатор 44063.6221.4790, с площ от 1300 кв. м., въз основа на нотариален акт № 80, том I, дело № 96/1996 г. Съгласно приложена по делото скица № 64653/17.09.2012 г. на СГКК – С. и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 44063.6221.4790 като собственици са записани Н. А. Н. и М. Г. Н..

Със заповед № РД-13-59/16.03.2012 г. изпълнителният директор на АГКК е

делегира на началниците на службите по геодезия, картография и кадастър правомощията си по издаване на заповеди по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР за одобряване на измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, от легитимирано лице с правен интерес.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – началника на СГКК – С. в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № РД-13-59/16.03.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК във връзка с чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, както и в предписаната от закона форма.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че при издаване на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила. Безспорно е установено по делото, че процесната заповед е постановена във връзка с направено искане от заинтересована страна Н. А. Н. за изменение на кадастралните данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 44063.6221.4790, находящ се в [населено място], район „П.” и представляващ нива с площ от 1 300 кв. м. Производството, което е започнало и се е развило пред административния орган във връзка с направеното искане на Н. Н. е по реда на ЗКИР, от което следва спазване на процедурата по чл. 53 и 54 от ЗКИР, както и на чл. 62 от Наредба № 3. Следователно, при преценката на законосъобразността на атакуваната заповед, съществено условие е същата да се предхожда от акт за непълноти и грешки, издаден при спазване условията на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР и чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 3, а именно непълнотите и грешките да са установени на самото място от службата по геодезия, картография и кадастър с акт по образец, който да е подписан от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици. Действително, в конкретния случай поисканото, на основание чл. 53, ал. 1, т. 1 от ЗКИР, изменение на кадастралния регистър относно данните за собствеността на имот с идентификатор 44063.6221.4790 е направено във връзка с влязло в сила съдебно решение между страните в настоящото производство по предявявен иск по чл. 108 от ЗС във връзка със съществуващ между тях спор за материално право за процесния имот. В тази връзка следва да се има предвид обаче, че дори и в случаите когато допуснатите непълноти и грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри се отстраняват в изпълнение на влязло в сила съдебно решение във връзка със спор за материално право за съответния поземлен имот, то и тогава нормативна уредба, като задължителен етап от административното производство, предвижда съставянето от страна на административния орган на акт за непълноти и грешки. Това следва от разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от Наредба № 3, съгласно която акт за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересуваните лица при изпълнение на влязло в сила съдебно решение. В съответствие с цитираната разпоредба в тези случаи, какъвто безспорно е и процесния, също се изисква съставянето на акт за непълноти и грешки, който обаче не следва да бъде предявен за подпис и подписан от заинтересованите страни. Видно от представената и приета като доказателства по делото

административна преписка такъв акт в производството по издаване на заповед № КД-14-22-683/20.07.2012г. на началника на СГКК - С. не е бил съставян, като това се потвърждава и от посочените в самата заповед фактически и правни основания за издаването ѝ, в които такъв акт не е цитиран.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалба се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорената заповед, като незаконосъобразна – издадена при съществено нарушение на административно-производствени правила, отменена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. М. М. – Г. от [населено място] заповед № КД-14-22-683/20.07.2012г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С., като незаконосъобразна.

ВРЪЩА преписката на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С. за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: